

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Rozwoju Regionalnego

2011/0177(APP)

2.10.2013

OPINIA

Komisji Rozwoju Regionalnego

dla Komisji Budżetowej

w sprawie projektu rozporządzenia Rady w sprawie określenia wieloletnich
ram finansowych na lata 2014-2020
(11791/2013 – C7-0238/2013 – 2011/0177(APP))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Andrey Kovatchev

PA_Leg_Consent

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Sprawozdawca ubolewa nad cięciami, jakich dokonano w pułapach wieloletnich ram finansowych (WRF), a szczególnie w maksymalnym poziomie wydatków na politykę spójności. Należy przypomnieć, że jeżeli w kolejnym okresie programowania unijna polityka spójności ma być sprawnym narzędziem zwiększenia strategicznych inwestycji o sprawdzonej wartości dodanej i jeżeli ma ponownie naprowadzić gospodarkę europejską na drogę wzrostu i konkurencyjności dzięki tworzeniu miejsc pracy i dobrobytu dla obywateli UE, a tym samym podnosić jakość ich życia, to należy utrzymać fundusze tym samym poziomie co w okresie 2007-2013, ponieważ jest to absolutny minimalny poziom należytego finansowania.

Cięcia w polityce spójności są problematyczne, ponieważ mogą zagrozić realizacji celów wyznaczonych w strategii Europa 2020 na całym terytorium UE, a w szczególności osiągnięciu gospodarczej, społecznej i terytorialnej spójności. Dlatego też jest wątpliwe, czy polityka spójności pozostanie funkcjonalnym mechanizmem przyczyniającym się do odpowiedniego udziału wszystkich regionów UE we wspólnym rynku, a tym samym czy nie osłabi to solidarności w Europie.

Sprawozdawca jest ponadto zaniepokojony treścią art. 8 projektu rozporządzenia w sprawie WRF, w którym jest mowa o warunkowości makroekonomicznej i zakłada się niejako, że w ramach negocjacji nad pakietem ustawodawczym dotyczącym polityki spójności współustawodawcy osiągną porozumienie w sprawie tej warunkowości makroekonomicznej, co wyprzedza stanowisko, jakie zajmie Parlament w tych negocjacjach.

Należy również przypomnieć, że jednym z warunków wstępnych przyjęcia rozporządzenia w sprawie WRF, jak stwierdzono w rezolucji Parlamentu z dnia 3 lipca 2013 r. dotyczącej porozumienia politycznego w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014-2020, jest osiągnięcie porozumienia politycznego „w sprawie odpowiedniej podstawy prawnej, szczególnie co do punktów odzwierciedlonych także w rozporządzeniu w sprawie WRF”.

Kiedy jednak przekazano Parlamentowi projekt rozporządzenia w sprawie WRF – czyli na początku września – oraz kiedy sprawozdawca przygotowywał niniejszą opinię, zespół negocjacyjny Parlamentu nie osiągnął jeszcze porozumienia z innymi instytucjami w sprawie warunkowości makroekonomicznej ani w żadnej innej ważnej kwestii dotyczącej procedury ustawodawczej.

Dlatego też sprawozdawca zaleca, aby Parlament wyraził zgodę, co jest jedynym sposobem, w jaki można zapewnić przewidywalność i elastyczność wydatków na politykę UE do 2020 r., zamiast zależeć od niepewnych budżetów rocznych UE, co i tak w żaden sposób nie zagwarantuje wyników, jakich obywatele oczekują od polityki UE, ponieważ realizacja tej polityki będzie zagrożona.

Ponadto Komisja Budżetowa (BUDG), jako komisja przedmiotowo właściwa w sprawie zalecenia dotyczącego projektu rozporządzenia Rady określającego wieloletnie ramy finansowe na lata 2014-2020, musi się upewnić, że wszystkie poważne przeszkody utrudniające obecnie negocjacje międzyinstytucjonalne, a w szczególności w odniesieniu do warunkowości makroekonomicznej, zostaną usunięte zanim Parlament wyrazi zgodę.

Komisja Rozwoju Regionalnego wzywa Komisję Budżetową, która jest komisją przedmiotowo właściwą do zaproponowania Parlamentowi, aby wyraził zgodę, pod warunkiem, że zostaną spełnione warunki, jakie Parlament Europejski postawił w rezolucji z dnia 3 lipca 2013 r. dotyczącej porozumienia politycznego w sprawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014-2020.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	24.9.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 43 -: 3 0: 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Charalampos Angourakis, Catherine Bearder, John Bufton, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, Iñaki Irazabalbeitia Fernández, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva Kekuš, Constanze Angela Krehl, Jacek Olgierd Kurski, Petru Constantin Luhan, Vladimír Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Younous Omarjee, Tomasz Piotr Poręba, Ovidiu Ioan Silaghi, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Andrea Cozzolino, Ivars Godmanis, Juozas Imbrasas, Karin Kadenbach, Andrey Kovatchev, James Nicholson, Heide Rühle, Elisabeth Schroedter, Richard Seeber, Giommara Uggias, Iuliu Winkler
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	António Fernando Correia de Campos, Sabine Verheyen